

አስቸኳይ መልእክት ኢትዮጵያ ውስጥ ለምትኖሩ ሁሉ!!

ምሕረት ዘገዬ

ይህን አስቸኳይ መልእክት ለመጻፍ ያነሳሳኝ ትናንት አመሻሽ ላይ ልገዛ የጠየቅሁት አንድ ተሽከርካሪ ዋጋው እጅግ አስደንጋጭ ሆኖ በማግኘቱ ነው። ይህ የሰሞኑ የዋጋ መናር አንድ ብቸኛ መልእክት አለው። ይህም መልእክት ወያኔዎች በአዲሱ ጠቅላይ ሚኒስትር በዶ/ር አቢይ አህመድ ላይ የአሻጥር (sabotage) ዘመቻ መከፈታቸውንና አጠናክረው መቀጠላቸውን የሚጠቁምና ለሀገራችን ከፍተኛ የደህንነት ሥጋትን የደቀነ ሕወሓታዊ መልእክት ነው።

በግልጽ የሚስተዋለው ችግር የዋጋ መናር ብቻም አይደለም። የመንግሥትን የአገልግሎት ተቋማት በኃላፊነትና በሠራተኝነት የያዙት በአብዛኛው እነሱው በመሆናቸው - ያደባባይ ምሥጢር እኮ ነው - በማሳበረሰቡ ላይ እየደረሰ ያለው ስቃይ ፈርጆ ብዙ ነው። ለአብነት በብዙ ቦታዎች ውኃ የለም - እንደፈለጉ ይዘጉታል ወይም ያቋርጡታል። መብራትም በተደጋጋሚ ይጠፋል። የሚጠየቅ የለም። መንገዶችን እዚህም እዚያም መቆፈር ነው፤ በውጤቱም በየቦታው በሚፈጠር የትራክ ጭንጎች አንድ ቦታ ላይ ተገትሮ መዋ ነው። ሠራተኛ በሰዓቱ አይገባም። አዲስ አበባን ከቀኑ አራትና አምስት ሰዓት ላይ እንዲያ ተጨናንቃ ለሚያይ የውጪ ታዛቢ በሀገሪቱ ሥራ መቼ እንደሚሠራ ለማወቅ መጓጓዣ አይቀርም። ሰዎች በመኪና መጓዛቸውን ልክ እንደሥራ ሳይቆጥሩት አልቀረም። ብቻ ሌሊት እንጂ እንጂ ቀን ቀን በዓላትን ጨምሮ የመንገድ ጭንቅንቁና የመኪና አደጋው እጅግ አሳሳቢ እየሆነ ነው። በዚህ ላይ እሳት ቢነሳ እንዴት እንደሚጠፋ፣ ጣር ላይ ያለ በሽተኛ በአምቡላንስ ወደ ሐኪም ቤት ሄዶ እንዴት እንደሚታከም፣ ፖሊስ ተልኮ የሚገዳደሉ ሰዎችን እንዴት እንደሚያስቆም... አስቡት። ለአሥር ደቂቃ መንገድ ሰዓታትን መፍጀት እየተለመደ ነው። በዚህ መሀል ነው እንግዲህ ሀገር አድጋለች እየተባለ የሚደሰኩርልን። ኢንተርኔት ይቆራረጣል ወይም አንድያውን ይዘጋል። ጠያቂም ተጠያቂም የለም። ወደ ቢሮዎች ሲኬድ ሠራተኛ የለም - “ዓመት ፈቃድ ላይ ነው/ናት ወይም ስብሰባ ላይ ነው/ናት” ይባላልህና ሰው እንዲገባህ ይደረጋል። ይህ ሁሉ የአሻጥሩ አካል ነው ወይም የወያኔው አገዛዝ የዓመታት የልፋት ውጤት ነው። ተነሳሪው በማያልቁ ችግሮች ተተብትብናል። ለነዚህ ሁሉ ችግሮች አንድ አቢይ ብቻ ሳይሆን ሺዎች አቢዮች ያስፈልጉናል። ያገኘነውን አቢይ ግን እንደዐይናችን ብሌን እንጠብቀው። አንድ ዐይና በአፈር አይጫወትምና። እንዲህ የምለው የሻጥሩን ከረት ስታዘብ ሰዎቹ እንዲህ የጨከኩበት አንዳች ነገር ቢሸታቸው ነውና “ግዴልም፤ ይህ ወጣት ሰው ሳይጠቅመን አይቀርምና ጊዜ ሰጥተን እንየው” ከሚል በጎ አስተሳሰብ ተነስቼ ነው። አይበልብኝ እንጂ ብሳሳት ለመታረም ዝግጁ ነኝ።

አሻጥር መሥራት አንድን መንግሥት ከሥር መሠረቱ ሊያናጋና ቀስ በቀስ ገዝግዝ ሊጥለውም ይችላል። ይህን ዘዴ ወያኔዎች የተካኑበት ስለሆነ በሚገባ እንደሚጠቀሙበት እሙን ነው። ካለፉት 27 ዓመታት ወዲህ የሕወሓት አባላት ያልተቆጣጠሩት ነገር የለም - ሀብትና ንብረታችንን ይቅርና ነፍስና ሥጋችንን ጭምር በወለድ አገድ ይዘው እንዳሻቸው እያደረጉን ናቸው። ዶ/ር አቢይ ደግሞ ከኢትዮጵያ አምላክና ከድሃ ሕዝቧ በስተቀር ምንም የሚመካበትም ሆነ የሚከራብት ነገር የለውም። ስለዚህ ምን እናድርግ? ማድረግ የምንችለው ነገር ሞልቷል። ወደዚያ እመጣለሁ።

ትናንት የጠየቅሁት መኪና ከሰድስት ወራት በፊት ከቦታው ከ180 እስከ 200 ሺህ ብር ይሸጥ እንደነበር አውቃለሁ። ትናንት እቦታው ድረስ ሄጄ ሰጠይቅ ግን የመጨረሻ መሸጫ ዋጋው 300 ሺህ ብር እንደሆነ ተነገረኝ። በሰድስት ወራት ውስጥ ከ120 እስከ 100 ሺህ ብር ጨምሯል። የሀገራችንን የዋጋ መናር ብረዳም የሰሞኑ ግን እጅግ ለዩት ይላልና - ይህም ከስተት አለገገር አልሆነምና - ልንጠነቀቅ እንደሚገባን በዚህች አጭር ማስታወሻ ለማሳሰብ ፈለግሁ። ምክንያቱን ሰጠይቅ የዶላር ምንዛሪ በመጨመሩ እንደሆነ ነገሩኝ። ዋና ምክንያቱ ግን የወያኔ አሻጥር እንደሆነ መረዳት አይከብድም። ከዶላር ጋር የማይገናኙ የምግብና የመጠጥ ሸቀጦች እንዲሁም አልባሳትና የግንባታ ዕቃዎች ዋጋ ከነበረው ዕጥፍ ድርብ ሆነዋል። የምንሰማው የዋጋ መጠን ሁሉ ከኃይለ ሥላሄና ከደርግ ዘመን ይቅርና ከጥቂት ወራትና ሣምንታት በፊት ከነበረው ዋጋ እንኳን ፈጽሞ የሚራራቅ ነው። ስለሆነም ይህ ነገር ሕወሓት ሠራሽ እንጂ ሌላ ሊሆን አይችልም።

ለጤፍ ምን ዶላር ያስፈልጋል? ለቲማቲም ምን ዶላር ያስፈልጋል? ለሽንኩርት፣ ለጨው፣ ለሚጥሚጣ፣... ምን ዶላር ያስፈልጋል?....

ሳታመካኝ ብላኝ ነው ነገሩ። “ባሏን የጎዳች መስሏት...” እንዳንል ከሞላ ጎደል ሁሉም ወያኔ ትግሬዎች በሰሞናኛው ችግር አይጎዱም። ሁሉ በጃቸው ሁሉ በደጃቸው ስለሆነ የሚጎዳው ጭቁኑና ሌላው ሕዝብ ነው። እነሱ ዘንድ ውፍረት እንጂ ዕጥረት የለም። ይህንንም ስል እንደብዙኃኑ እየተቸገረ የሚኖር ትግሬ የለም ለማለት አይደለም፤ ብዙ አሉ። ለወንበሩና ለከረፋው ዘረኛ የአፓርታይድ ሥርዓት ቀረቤታ ያለው ትግሬም ይሁን ጉሙዝ፣ አደሬም ይሁን ጊሚራ ግን የዕቃዎችና የሸቀጦች ዋጋ የሰማይን ጣርያ አልፎ ቢነጉድ ቅንጣት ታህል አይቸገርም። አንዳንድ ወያኔ እኮ በልጁ የልደት በዓል ሽራን ውስጥ ደግሶ በብዙ ሚሊዮን የሚገዛ ስጦታ ለባለቤቱና ለባለልደት ልጁ የሚያበረክትና ገንዘቡን የት ወስዶ እንደሚጥለው የሚቸገር ነው። ስለዚህ ጤፍ ሦስት ሺህ ገባ አሥር ሺህ፣ በንዚን ሃያ ብር ገባ መቶ ብር፣ አንድ ቁምጣ ከሰል አምስት መቶ ብር ገባ ሺ ብር ደንታው አይደለም። ልዩነታችን እኮ ቁልጭ ብሎ የሚታይ ነው። አይበለውና - ሸረ ከፈለገስ ይበለው ምን አገባኝ - አይበለውና አንድ ነገር ቢነሳ የት ሄደው እንደሚኖሩ ፈጣሪ ይወቀው።

እነዚህ ወያኔዎች ልክ እንደ አህያዋ እኔ “ከሞትኩ ኢትዮጵያ ድራሽዋ ይጥፋ!” ብለው ስለማሉ ምንም ዓይነት የኢኮኖሚና የፖለቲካ ቀውስ ቢፈጠር ደስታቸው እንጂ አንዳችም የሚያሳስባቸው ነገር የለም። ስለዚህም ነው በአሁኑ ወቅት ሰው ሠራሽ የገበያ ግርግር እየፈጠሩ ሕዝቡ እንዲሟረርና ዶ/ር አቢይም እንዲጠላ ባለ በሌላ ኃይላቸው እየተወራጩ የሚገኙት። ወያኔዎች የፖለቲካና የኢኮኖሚ ማማውን እስከተቆጣጠሩ ድረስ - ልብ አድርጉ አይከበሩ ወይ ሥልጣን አይያዙ እያልኩ አይደለም - የምለው የአሁኖቹ በደምብ የምናውቃቸው ወያኔ ትግሬዎች ትልቁን የፖለቲካና የኢኮኖሚ ልጃም እስከጨበጡ ድረስ እመኑኝ እውነተኛ ሰላም አይኖረንም። ይህም አሁን እንኳን ከሌላው ጎሣ የወጣ ጠ/ሚኒስትር በአጭር ጊዜ ውስጥ “ለምን ይህን ያህል ተቀባይነት አገኘ? ለምንስ ስሙ በዚህን ያህል ፍጥነት በሀገር ውስጥም ከሀገር ውጪም ገነነ?” ብለው ነው ሊበቀሉት የሚረወጡት። እንጂ አቢይ የበደላቸው ነገር ኖሮ አይደለም፤ እንዲያውም እነሱን ለማስደሰት በተጓዘው ርቀት ቁምንና ኩርፊያን ሳያተርፍበት እንዳልቀረ እጠራጠራለሁ። እነሱ ግን ምን ጊዜም የበሉበትን ወጪት ሰባሪ እንደመሆናቸው በሚታወቁበት የዘወትር መፈክራቸው “ሁሉንም አለዚያ ምንም!” እንዳሉ አሁን ድረስ ደርቀው አሉ። ይህ የሰሞኑ ገበያን የማስወደድ ተግባራቸው ተራ ምቅኝነትና “ይህ በስውዓት ተጋዳላዮቻችን ያገኘነው ሥልጣን ለምን ወደሌላ ብሔር ገባ?” ከሚል ድንቅርና የመነጨ ነው። በውነቱ ከሆነ ገበያን የሚያንር ምንም የተለዩ ምክንያት የተፈጠረ አይመስለኝም። እነሱው ናቸው እየበጠበጡን ያሉት። ሁሉንም ነገር አንድ ወገን ሲቆጣጠረው ደግሞ ሊፈጠር የሚችለውን ጣጣ እያየን ስለሆነ ለወደፊቱ ብዙ መጠንቀቅ የሚገባን ነገር ሳይኖር አይቀርም።

ገበያውን እሳት አድርገውታል። መሠረታዊ የፍጆታ ዕቃዎች ሁሉ ዋጋቸው የሚይቀመስ ሆኗል። ገበያ ወጥቶ አብዶ የማይመለስ ዜጋ የለም። ጨርቅም ብረትም ምንም ነገር ልግዛ ብትል ዋጋው ጠፏል። የዘይቱ፣ ስኳሩ፣ ቅቢው፣ ሥጋው፣ የሁሉም ዋጋ በዕጥፍ እያደገ ነው። ድሃ መኖር አልቻለም። በአንድ የገጠር ከተማ አንድ ኪሎ ስኳር ከ60 ብር እስከ 80 ብር ገብቷል ብላችሁ በተለይ ዲያስፖራዎች ልታምኑኝ አትችሉም። አዲስ አበባ ላይ የአንድ ኪሎ ፍርኖ ዱቄት ዋጋ 25 ብር ገደማ ነው። አንድ ኪሎ ሙዝ 25 ብር ነው። አንድ ኪሎ ፓፓየ 25 ብር ነው። አንድ ሦስተኛ ሊትር ዘይት 25 ብር ነው። አንዲት ብልቃጥ የፊት አምባር ጭቃ 25 ብር ናት። ከአፈርና ግርድ ውጪ ጄሶ ያልገባበት አንድ ኩንታል ነጭ ጤፍ 3000 ብርን ሊነካ ጥቂት ብርቶች ይቀሩታል። በአሁኑ ዘመን አንድ ኩንታል ጤፍ ለማስፈጨት ለአባላት የሚከፈለው ገንዘብ በዱሮው ዘመን ሁለት ኩንታል ማኛ ጤፍ ይሸምት በር። አስቡት - የ600 ብር ደሞዝተኛም አለ። እንዴት ይኑር? በምን ይኑር? የት ይኑር? በምን ይጓዝ? በምን ይታከም? ልጆቹን የትና እንዴት ያስተምር? ግራ እሚያጋባ ጊዜ እኮ ነው! መተሳሰብም ጠፋ። መንግሥት የሚባል የዜጎች አባትም የለም። ለዜጋው ማን ያስብላት? ለዕውር አምራ እንኳ ወፎች አስበውለት ርቦት አፋን ሲከፍት የሚበላው ነገር ይጥሉለታል። ሰው ግን የባሰበት ዐውሬ ሆነና ማጉረሱ ቀርቶ ድሃ የጎረሰውን ከአፉ አውጥቶ የሚበላ አጋሰስ ተፈጠረ። “መጥኔ ለወለደሽ!” አሉ እማ ትርፌ - በሾርኒ ግን “ያገባሽስ ይፈታሻል!” ማለታቸውን ያስታውሷል። ችግሩ ወደኛ ሲመጣ ነው፤ እኛስ ማን አለን? ሲአይኤ በጠማማ ቀን ካጋባን ወያኔ ማን ያፋታን? መጥኔ እነዚህን ጉዳዮች ለወለደ!

ምን እናድርግ? መፍትሔው የሚመስለኝ...

1. ጤናማ አስተሳሰብ ያላችሁ የገዢው መደብ አባላት ነጋዴዎችና የመንግሥት የሥራ ኃላፊዎች ይህ ጊዜ እንደሚያልፍና ደህና ዘመንም እንደሚመጣ በመገንዘብ ከዚህ ዓይነቱ ዘረኝነትን መሠረት ያደረገ አስነዋሪ ድርጊት ተቆጠቡ። የምትሠሩት ጠያፍ ሥራ በታሪክ ተመዝግቦ ነገ በትውልዶች መካከል ቁርሻ የሚያስቀምጥና የሚያቆራቁስ በመሆኑ በአስቸኳይ ከዚህ ድርጊት ታቀቡ።
2. “ውሻ በቀደደው ጅብ ይገባል” እንደሚባለው ሌሎች ነጋዴዎች ይህን አጋጣሚ በመጠቀም ለመክበር ያላችሁን ፍላጎት ገታ አድርጋችሁ ለሕዝባችሁ አስቡ። የሚያልፍ ቀን የማያልፍ የኅሊና ጠባሳ አስቀምጠባችሁ እንዳያልፍ እናንተም ብትጠነቀቁ ይበጃችኋል። ተንደላቆ መኖር የሚቻለው ሀገርና ሕዝብ ሲኖሩ ነውና የተናጠል ብልጽግናችሁ ከብልጽግና ተለይቶ ስለማይታይ በቶሎ ወደየኅሊናችሁ ተመለሱ። እርግጥ ነው - ሀብት አይጠገብም፤ ገንዘብን በቃኝ ማለትም አስቸጋሪ ነው። ይሁንና የሥጋን ፈተና ቻል አድርጋችሁ ለወገናችሁ አስቡ።
3. ገበያተኛው ሕዝብ ከወያኔዎችና ከአሽቃባጮቻቸው መግዛቱን ትቶ ለሀገር ቅን ከሚያስቡና በወያኔ ከተጨቆኑ ነጋዴዎች ጋር ይገበያይ። በወያኔዎች የግድ ማዕከላት መገበያየቱንም ያቁም። አንዱና ትልቁ ኃይላቸው ገንዘብ ነው። በራሳችን ገንዘብ እንዳይሳዱን ልንጠነቀቅ ይገባል። መግቻ ዱላውን ገዝቶ የሚሰጥ በራሱ የፈረደ ነው።
4. እየሆነ ያለው ጠ/ሚኒስትሩን በሕዝብ ለማስጠላት መሆኑን ገበያተኞች ተረድተን በወያኔ ወለድ የሸቀጦች ዋጋ መኖር ሳንበሳጭና ለጠ/ሚኒስትሩ ድጋፋችንንም ሳንነፍግ የወቅቱን ፖለቲካ ንፋስ መከታተል ይገባናል። የሚገዛው ነገር ቢወደድብን ጊዜ የሚሰጥ ከሆነ ለጊዜው አለመግዛት። በግድ የሚያስፈልገን ከሆነ ግን መጠኑን እየቀነሰን መግዛት ወይም ከቦታ ቦታ አማርጠን በተሻለ ዋጋ ለማግኘት መሞከር። ለምሳሌ በፊት አሥር ኪሎ ወይም አሥር ሊትር አንድ ነገር እንጠቀም ከሆነ በግማሽ ወይም በሩብ በመቀነስ መጠቀምን መላማመድ - እንደዘይትና የመሳሰሉት የምግብ ሸቀጦች ላይ ይህ ዘዴ ሊያገለግል ይችላል።
5. አንድ ነገር ይጠፋ ይሆናል በሚል አለመስገብን። ከጠፋም ይጥፋ። ከምት የሚመልስ አይደለም። ምግብ እንኳን በቀን ሦስቴ የምንበላ ብንሆን በተቻለን መጠን ወደ ሁለትና አንድ መለወጥ። እንደሰማሁት በችግር ጊዜያት ስለሀገር ፍቅር ሲባል ብዙ መስቀዕትነትን መክፈል ያለና የነበረ ነው። ለምሳሌ እስራኤላውያን ለስድስት ወራት ያህል ደሞዝ ሳይሆን ራሽን እየወሰዱ አንድ የችግር ወቅት አልፈዋል አሉ። ከነሱ ብዙ መማር እንችላለን። ለነዚህ የአእምሮ ድኩማን ከተንበረከክን ቋንቋችንን እየቆረጡ የጥንቶቹን የግንደ በረት ባርያዎች እንደሚያደርጉን አንጠራጠር። ስለዚህ ለሸቀጥ ብለን ይህን ልጅ እንዳንጠላ እንጠንቀቅ። በጭብጥ ምሥር ወንድሙን አሳልፎ እንደሸጠው ምሥኪን ርሀብተኛ እንዳንሆንና ለሆዳችን እንዳንገዛ የዜግነቴን ማሳሰብ አፈልጋለሁ።
6. የመንግሥት ሠራተኞች የሆናችሁ ኃላፊነታችሁን በአግባቡ ተወጡ። ለዛሬ የወያኔ ተልካሻ ዓላማ ብላች የነገ ዕድላችሁን አታባከኑ። አነሰም በዛ ደመወዝ የሚከፈላችሁ ከዚህ ባዶ እግሩን ከሚሄድ ምሥኪንና ድሃ ሕዝብ ተሰብስቦ ነውና በሕዝብ አትጫወቱ። ሕዝብን አክብሩ። እግዚአብሔርንም ፍሩ። በእንጀራችሁም አታላግጡ።

ቀደም ሲል እንደጠቀስኩት ገንዘቡንም ሆነ የዕቃ ግብይቱን እነሱው ስለያዙት ማንኛችንንም የመጉዳት አቅማቸው ከፍተኛ ነው። ከነቃንባቸው ግን ምንም አይመጡም። ለሚያልፍ ነገር አንማረርላቸው። እንዲያውም ደስ ይበላን። ስንበሳጭላቸው ደስታውን አይችሉትም። ደግሞም ይህን ዕኩይ ሥራቸውን ባገኘነው አጋጣሚ ሁሉ እናጋልጥ። ሕዝቡ ይወቀው። ጸሐፍትና አክቲቪስቶችም በዚህ ነገር ዙሪያ ዝምቱ፤ ሕዝቡን አንቁ። “አሁን ለጊዜው እኔን ካልቸገረኝ ምን አገባኝ?” አንበል። ያንዱ ችግር የሌላውም እንደሆነያህል አንዳችን ለአንዳችን እንተሳሰብ፤ እንተዛዘን። ስለዚህ ሕዝቡን ስለተጨባጩ የሀገራችን ሁኔታ በግልጽ እየገነርነው ጠላትና ወዳጁን ይለይ። ከዚህ በተረፈ “ሰማይና ምድርም ያልፋሉ - እንኳንህ ጊዜ ወለድ ችግር” በማለት ልሰናበት።

ለገምቢ አስተያየት - mz23602@gmail.com